RADA GMINY
W ŻYRAKOWIE

UCHWAŁA NR XXXI/357/21
RADY GMINY ŻYRAKÓW

z dnia 25 listopada 2021 r.

w sprawie nadania imienia drodze publicznej nr 1290R - Łącznik Węzeł Zachodni A4 – Straszęcin

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 1372 z póż.zm.) Rada Gminy w Żyrakowie uchwala, co następuje:

§ 1.

Nadaje się imię Wincentego Witosa drodze publicznej nr 1290R - Łącznik Węzeł Zachodni A4 – Straszęcin, oznaczonej na załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Żyraków.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

Przewodnicząca Rady Gminy
Żyraków

lic. Maria Bodzioch

RADA GMINY
W ŻYRAKOWIE

Załącznik do uchwały nr XXXI/357/21
Rady Gminy Żyraków z dnia 25 listopada 2021 roku

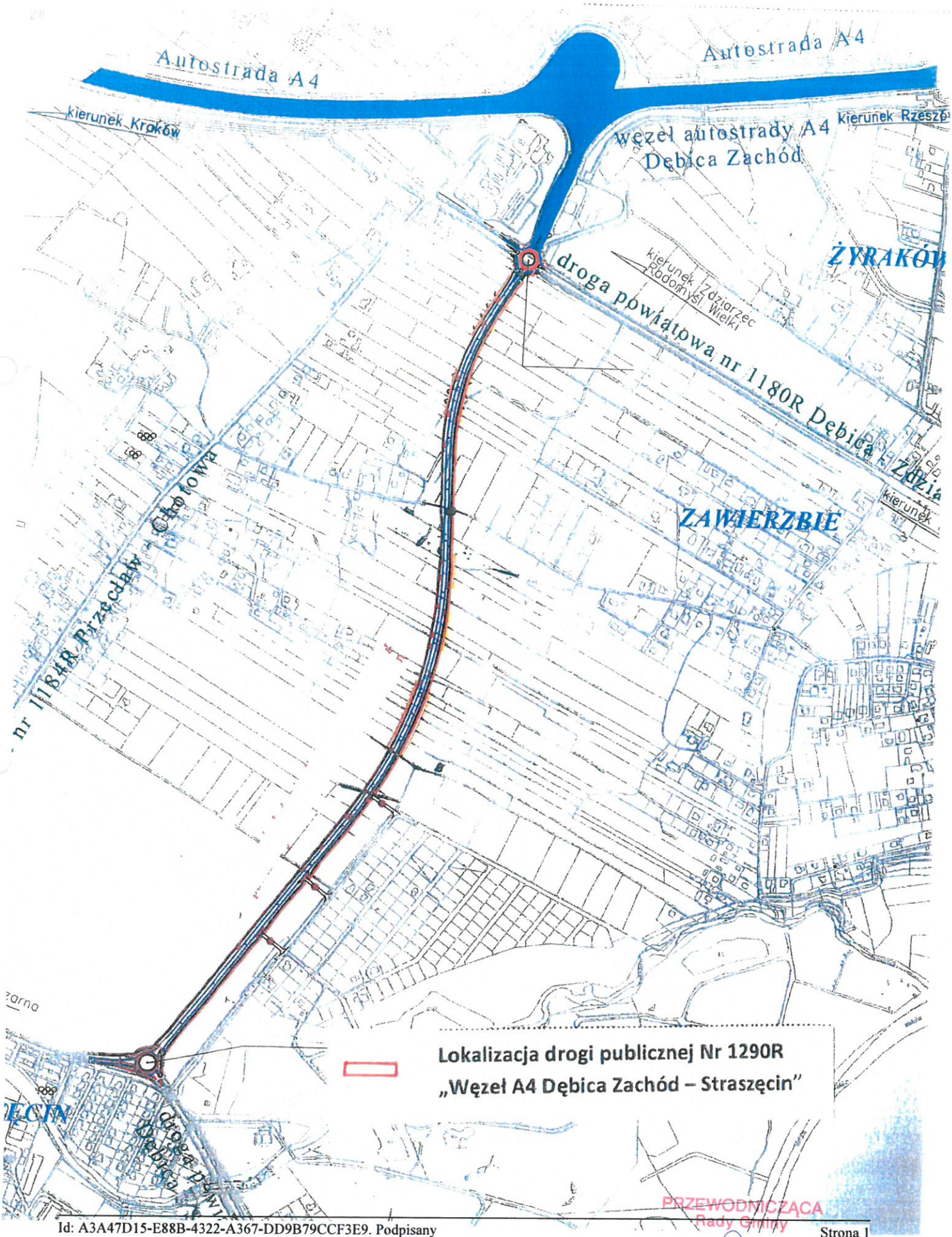

PRZEWODNICZĄCA
Rady Gminy
lic. Marta Bodzioch

UZASADNIENIE

Wincenty Witos (ur. 21 stycznia 1874 w Wierzchosławicach, zm. 31 października 1945 w Krakowie) – polski polityk, działacz ruchu ludowego, trzykrotny premier Rzeczypospolitej Polskiej.

Od 1895 w Stronnictwie Ludowym, w latach 1908–1914 poseł do galicyjskiego Sejmu Krajowego, od 12 kwietnia 1908 do 28 lipca 1931 wójt Wierzchosławic. Poseł do austriackiej Rady Państwa (1911–1918), członek Wydziału Finansowego Komisji Tymczasowej Skonfederowanych Stronnictw Niepodległościowych, od 1914 w PSL „Piast" (prezes ugrupowania od 26 czerwca 1916 roku do 1931 roku) i w Naczelnym Komitecie Narodowym, później w Lidze Narodowej (1917–1918), prezes Polskiej Komisji Likwidacyjnej. Od 1919 poseł na Sejm RP.

Trzykrotnie sprawował funkcję premiera (od 24 lipca 1920 do 13 września 1921, od 28 maja 1923 do 14 grudnia 1923 i od 10 maja 1926 do 14 maja 1926), jego rząd został obalony w wyniku przewrotu majowego. W latach 1929–1930 jeden z przywódców Centrolewu. W 1930 aresztowany przez władze sanacyjne, osadzony w twierdzy brzeskiej, oskarżony w tzw. procesie brzeskim o przygotowywanie zamachu stanu, skazany na 1,5 roku więzienia, udał się na emigrację do Czechosłowacji. Do kraju powrócił 31 marca 1939 po okupacji Czecho-Słowacji przez wojska niemieckie i utworzeniu Protektoratu Czech i Moraw. Po agresji III Rzeszy na Polskę internowany przez Niemców, odrzucił propozycję utworzenia rządu kolaboracyjnego. Po utworzeniu w czerwcu 1945 Tymczasowego Rządu Jedności Narodowej powołany na wiceprzewodniczącego Krajowej Rady Narodowej (nie podjął obowiązków), w 1945 prezes utworzonego przez Stronnictwo Ludowe „Roch" legalnego Polskiego Stronnictwa Ludowego (mikołajczykowskiego). Jeden z najważniejszych, a także najbardziej wyrazistych i wpływowych polityków II Rzeczypospolitej. Jeden z ojców niepodległej Polski.

Kawaler Orderu Orła Białego.